

Rahbæk Møller (SF):

Jeg ved godt, jeg står over for en ret umulig opgave: at tvinge et klart svar ud af en radikal. Jeg vil godt bede hr. Niels Helveg Petersen om at overlade til os selv at bestemme, om vi stemmer for en finanslov eller ikke. Jeg spørger konkret, om det radikale venstre vil være med til at undersøge mulighederne på disse to punkter.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg synes, det indtil dette øjeblik har været en meget interessant debat. Jeg synes personlig også, og det synes vi i mit parti, at det er en debat, der har afsløret megen varetægelse af snævre interesser. Jeg synes, det er en situation, hvor alle partier taler hjertegribende om behovet for, at der gøres en indsats for, at vi kan finde frem til øgede investeringer i erhvervslivet, særlig for landbruget og byggeriet, men også for erhvervslivet i al almindelighed. Ingen har andre og bedre løsninger end dem, regeringen har lagt frem. Derfor er det uhyre beklageligt, at diskussionen afslører den holdning, som altså er kommet til udtryk i dag.

Jeg vil gerne allerede nu, således at folkettinget ved, hvordan situationen ligger, tilkendegive over for folkettinget og folketingets partier, at de dagsordener, der er kommet frem, dels fra de konservative og venstre og dels fra de radikale, er dagsordener, som regeringen ikke vil kunne modtage.

Formanden:

Ja, nu skal vi jo passe på, at hele debatten ikke kører af sporet, men der er anmodet om nogle korte bemærkninger, så vi beder hr. Arne Melchior vente et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Statsministeren taler om en politik, regeringen har lagt frem, og betegner den endda som den eneste realisable. Må jeg spørge statsministeren: hvad er det for en politik, regeringen har lagt frem? Vi sidder her i et vigtigt møde i folkettinget, og vi kan læse i aviserne, at regeringen i går skal have vist nogle partier og mennesker – og først og fremmest LO – et langt katalog, en ønskeseddel over en mængde nye momenter i den

økonomiske politik. Men folkettinget, som statsministeren for et øjeblik siden talte til, er fuldstændig uden kendskab til de vigtige oplæg, regeringen nu taler om.

Jeg plejer ikke at bruge hårde ord, men jeg har aldrig oplevet magen til foragt for folketingets partier. Vi oplever statsministeren gå herop og true folkettinget og befolkningen med at udskrive valg, hvis ikke han får sin vilje omkring et oplæg til en økonomisk politik, som statsministeren stadig har nede i sin lomme, og som han end ikke gennem fremsendelse af nogle fotokopier har gjort folketingets partier bekendt med. Det er en skandale. Sandheden er jo, at det hele er brudt sammen for statsministeren, han har givet op, og det er ikke så mærkeligt, for hans politik er ubrugelig; den kan ikke engang lægges frem i folkettinget.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det, der er til debat i dag, er spørgsmålet om forsikringselskaber, pensionskasser m.v. og herunder hele spørgsmålet om mulighederne for at investere i erhvervslivet, også at fremskaffe kapital til landbruget og byggeriet. Det er det, der er til debat i dag. Det er det, alle ordførerne har talt om, så man kan ikke sige, man ikke kender den problemstilling og ikke kender regeringens holdning til det. Det gør man.

Det er et væsentligt element i mulighederne for at fremskaffe flere arbejdspladser, varige arbejdspladser, i erhvervslivet eller for at beholde mange af de arbejdspladser, som i øjeblikket er i fare. Det er det, det drejer sig om. Det er et centralt punkt i mulighederne for at fremskaffe bedre beskæftigelse, flere arbejdspladser, og holde liv i og eventuelt, forhåbentlig, også udvide aktiviteten i hele erhvervslivet. Det er noget, som også hr. Poul Schlüter er fuldstændig bekendt med. Der er derfor ingen grund til den store forargelse, som hr. Poul Schlüter her lagde for dagen. Hr. Poul Schlüter kender disse ting.

Det er det, man nu vil låse regeringen af fra at kunne gøre mere ved. Det er det, der er det farlige i hele denne udvikling, at man vil lægge hindringer i vejen for, at regeringen kan komme igennem med en investeringsfremmepolitik som den, vi vitterlig har meddelt folkettinget, og som folkettinget er bekendt med.